

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6C/68/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211204461
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Lengyelová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2014:2211204461.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Erikou Lengyelovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: T.-XXX.XXX.XXX so sídlom Alpenstrasse 2, 6300 Zug Švajčiarsko (pôvodne ESSOX SK, s.r.o., IČO: XX XXX XXX so sídlom Cesta na Senec 2/A Bratislava), právne zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Karadžičova 8, P.O.BOX 25., 810 09 Bratislava proti odporkyni: A. Č.W., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX/XX, XXX XX M.o o zaplatenie 3.322,18 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi 974,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy, počnúc od 25.04.2010 v mesačných splátkach po 100 Eur mesačne, počnúc od právoplatnosti rozsudku tak, že každá splátka je splatná do 15.dňa toho ktorého mesiaca. Omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a.

III. O náhrade trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovateľ, pôvodne spoločnosť ESSOX SK s.r.o. návrhom zo dňa 23.03.2011 sa domáhal na tunajšom súde od odporkyne zaplatenia istiny vo výške 3.322,18 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 3.019,- Eur, počnúc od 25.04.2010 až do zaplatenia. Poukázal na to, že v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti uzatvoril s odporkyňou dňa 15.05.2009 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 3.000,- Eur. Odporkyňa sa zaviazala splácať vyššie uvedený úver v 60.mesačných splátkach , každá vo výške 95,38 Eur , splatných vždy k 15.dňu v mesiaci , počnúc od 15.06.2009, teda za poskytnutých 3.000,-Eur sa zaviazala vrátiť navrhovateľovi 5.722,80 Eur.

Odporkyňa svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnila. Rozsudkom 6C 68/2011-66 zo dňa 24.10.2011 súd prvého stupňa návrhu vyhovel v časti o zaplatenie istiny 2.046,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy, počnúc od 25.04.2010 až do zaplatenia a vo zvyšku návrh zamietol.

Súd mal za to, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere , ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi konania okrem Všeobecných náležitostí neobsahuje povinné náležitosti, ktoré má obsahovať podľa § 4 ods. 2 písm. a) až s) Zákona o spotrebiteľských úveroch a neobsahuje najmä konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru a výšku , počet a termíny splátok istiny , úrokov a iných poplatkov.

Vzhľadom na túto skutočnosť s poukazom na § 4 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov a zaviazal odporkyňa zaplatiť rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom vo výške 3.000,-Eur a tým, čo odporkyňa na spornom úvere zaplatila. Odporkyňa zaplatila na úvere 953,80 Eur. Vo zvyšku súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa 6C 68/2011-66 nadobudol právoplatnosť vo výroku, ktorým bola odporkyňi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 2.046,20 Eur s príslušenstvom. Vo zvyšku Krajský súd v Trnave na základe podaného odvolania navrhovateľa proti zamietajúcej časti tohto rozhodnutia zrušil rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a vrátil vec na ďalšie konania a tak aj v časti o náhrade trov konania.

Krajský súd v Trnave dospel k tomu záveru, že navrhovateľ ako veriteľ a dodávateľ v predmetnej spotrebiteľskej zmluve pri určení dátumu splatnosti poslednej mesačnej splátky použil formuláciu 15.deň 60.mesiaca od financovania úveru. Je pravdou, že pojem - spojenie, financovanie úveru „nie je“ nikde v predmetnej zmluve ani v jej obchodných podmienkach bližšie definovaný.

V zmysle § 35 ods. 2 Obč.zák. právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Podľa všeobecne dostupných informácií (napr. na webovej stránke slovník Sk) pojem financovať znamená platiť, dávať peniaze na niečo, vyplácať - platiť, vyplácať v hotovosti, šekom, hradiť, uhradzovať, uhrádzať, financovať - dávať peniaze na niečo, preplácať a okrem toho i odmeňovať platom. Podľa slovníka cudzích slov vydaného Slovenským pedagogickým nakladateľstvom v Bratislave v roku 1983 slovo financovať znamená poskytovať, dávať finančné prostriedky na dačo, prípadne dakomu a pod., pojmom financovanie je potrebné rozumieť vydávanie peňažných prostriedkov na akýkoľvek účel.

Krajský súd v Trnave uviedol v zrušujúcej časti rozsudku, že z citovaného vyplýva, že daný pojem je jasný, nesporný a jednoznačný. Vôľa navrhovateľa ale ani odporkyňi, ktorý tento právny úkon urobili nie je v rozpore s týmto jazykovým prejavom. Financovanie nepatrí k novým ešte nezažitým cudzím slovám, v slovenčine je zavedený už desiatky rokov, je všeobecne známy širokému spektru ľudí, nielen odbornej verejnosti. Osobitnú definíciu tohto pojmu v zmluve preto odvolací súd nepovažoval za potrebnú ani nevyhnutnú. V zmluve je jednoznačne určené, že dátumom splatnosti poslednej mesačnej splátky je 15.deň 60.mesiaca od financovania úveru, teda od vyplatenia predmetu úveru spotrebiteľovi, v danom prípade pripísaním peňazí na účet odporkyne je potom i nesporne a jednoznačne určiteľný, vypočítateľný dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky.

Podľa názoru Krajského súdu zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania nie je nezrozumiteľná ani neurčitá a v súlade s ustanovením § 4 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje aj podstatnú zákonnú náležitosť a to uvedenie konkrétnej splatnosti spotrebiteľského úveru, napokon v čase uzavretia Zmluvy o úvere zvyčajne ani nie je možné jednoznačne určiť konkrétny dátum splatnosti poslednej mesačnej splátky, keďže ešte nie je zrejmé, ku ktorému konkrétnemu dátumu bude reálne suma úveru poskytnutá - vyplatená - pripísaná na účet dlžníkovi.

Súd v ďalšom konaní vypočul odporkyňu a opätovne rozhodol vo veci v zmysle právneho názoru vysloveného Krajským súdom v Trnave uznesením 24Co 80/2012-95. Je jednoznačné, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere. Súd prvého stupňa v ďalšom sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého účastníkmi uzavretú Zmluvu o úvere je treba považovať za platnú. Zmluva v plnej miere je určitá a zrozumiteľná a obsahuje aj všetky podstatné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd vychádzal z tej skutočnosti, že odporkyňi bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.000,-Eur, zaviazala sa predmetný úver splácať v mesačných splátkach vo výške 95,38 Eur v počte 60, teda za poskytnutých 3.000,- Eur sa zaviazala vrátiť navrhovateľovi 5.722,80 Eur. Za tohto predpokladu, že uvedená zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré má obsahovať v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch treba mať za to, že odporkyňa za poskytnutých 3.000,-Eur je povinná vrátiť navrhovateľovi 5.722,80 Eur. Z doterajšieho konania je zrejmé, že odporkyňa z tejto sumy uhradila navrhovateľovi 953,08 Eur. Zároveň rozsudkom 6C 68/2001 - 66, ktorý nadobudol čiastočne právoplatnosť bola zaviazaná zaplatiť navrhovateľovi 2.046,02 Eur, teda z celkovej sumy 5.722,80 Eur, ktorú mala za poskytnuté finančné prostriedky navrhovateľovi vrátiť zostáva k úhrade 972,98 Eur. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok predmetnú pohľadávku navrhovateľ postúpil

obchodnej spoločnosti Intrum Justitia debt Finance AG, IČO: T. - XXX.XXX.XXX so sídlom Alpenstrasse 2, 6300 Zug Švajčiarsko. Uznesením zo dňa 17.07.2013 6C 68/2011-106 súd pripustil, aby do konania namiesto pôvodného navrhovateľa vstúpila táto obchodná spoločnosť.

Výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, konkrétne Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na ktorú zmluvu v celom rozsahu je potrebné aplikovať ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy.

V zmysle právneho názoru Krajského súdu v Trnave vysloveného v uznesení 24 Co 80/2012-95 je potrebné predmetnú zmluvu posúdiť ako zmluvu platnú, ktorá zároveň obsahuje všetky potrebné náležitosti v zmysle § 4 ods.2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Preto súd vo zvyšku zaviazal odporkyňu k úhrade istiny 974,27 Eur ako rozdielu medzi doterajšou úhradou zo strany odporkyne ako aj istiny, ktorá bola čiastočne právoplatným rozsudkom tunajšieho súdu právnemu predchodcovi navrhovateľa priznaná. Navrhovateľ si však v ďalšom uplatňoval aj istinu 28,62 Eur, označenú ako zmluvné pokuty za omeškanie . Istinu 1,29 Eur , úroky z omeškania naučtované ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy - 6,64 Eur , poplatok za upomienku ako aj istinu 266,63 Eur - poplatok za odstúpenie od zmluvy.

Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty a poplatku za odstúpenie zmluvy právny predchodca navrhovateľa odvodzoval od všeobecných obchodných podmienok, ktoré boli doložené k návrhu ako aj sadzobníka poplatkov.

V zmysle § 53 ods. 1 Obč.zák. v znení platnom v čase uzatvorenia zmluvy o úvere spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia , ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Uznesenie ods. 1 sa nevzťahuje podľa ods. 2 iba na predmet plnenia alebo cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

V ods. 3 potom zákonodarca demonštratívne vymenúva, ktoré ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú za neprijateľné podmienky. Medzi ne Novelou Občianskeho zákonníka č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2008 bolo zakotvené písm. k), v zmysle ktorého za neprijateľnú podmienku sa považuje ich ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením tohto záväzku.

Podľa ods. 5 § 53 Obč. zák. v uvedenom znení neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 54 ods. 1 Obč. zák. v uvedenom znení zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa . Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv , ktoré mu tento zákon priznáva , alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie . Toto ustanovenie je zachované v Obč.zák. v nezmenenej podobe od účinnosti V.Hlavy o spotrebiteľských zmluvách.

V zmysle ods. 2 tohto ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách , ktoré síce nie je pre členské štáty EÚ priamo záväzná, avšak predstavuje interpretačné pravidlo a ktorá je transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky v zmysle čl. II písm. a) nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. III.

Podľa čl. III. bod 1 cit. smernice zmluvná podmienka , ktoré nebola individuálne dohodnutá, sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy k škode spotrebiteľa.

Podľa bodu 2 podmienka sa nepovažuje sa individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa prílohy tejto smernice, bod 1 písm. e) medzi podmienky uvedené v čl. III. ods. 3 okrem iných patrí i podmienka vyžadovať od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako náhradu.

V predmetnom prípade zmluva, ktorá bola uzavretá medzi účastníkmi konania jednoznačne je typovou, štandardnou zmluvou. Charakteristickým znakom tejto zmluvy je, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy nemal možnosť ovplyvniť. Predmetom konania bola aj zmluvná pokuta, ktorej sa navrhovateľ od odporkyne domáhal vo výške 28,62 Eur. V konaní nebolo preukázané, že odporkyňa by bola pristúpila k všeobecným obchodným podmienkam právneho predchodcu navrhovateľa, ktorých fotokópia bola doručená spolu s návrhom. Všeobecné obchodné podmienky, ktoré obsahujú aj dojednania o zmluvnej pokute neboli účastníkmi podpísané, preto nie je zrejmé, že by sa jednalo o všeobecné obchodné podmienky, ku ktorým mala odporkyňa pristúpiť. Zmluvná pokuta s odporkyňou nebola individuálne dojednaná, preto v tejto časti súd návrh, čo do zaplatenia 28,62 Eur zmluvnej pokuty zamietol. Taktiež zamietol súd návrh v časti o zaplatenie 6,64 Eur, poplatku za upomienku ako aj v časti o zaplatenie 266,63 Eur, poplatku za odstúpenie od zmluvy.

Súd priznal navrhovateľovi teda istinu 972,98 Eur ako rozdiel medzi uhradenou časťou úveru, časťou právoplatne priznanou rozsudkom súdu, k čomu ešte priznal navrhovateľovi uplatnenú istinu 1,29 Eur ako úroky z omeškania naúčtované ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy. Za neprimerane vysoký súd považuje poplatok za odstúpenie od zmluvy v prípade nesplácania klientom podľa Sadzobníka poplatkov, ktorý predstavuje 10 % z nesplatennej istiny ku dňu skončenia zmluvy.

Treba poukázať na to, že samotná zmluva ako aj všeobecné podmienky sú písané veľmi drobným, takmer nečitateľným písmom. Všeobecné podmienky nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl zmluvný partner dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľ nevýhodné a ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú (vrátane dojednaní o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak urobil, spreneveril sa princípu dôvery a takémuto jeho konaniu nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor so zásadami poctivého obchodného styku.

Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav veci súd teda návrh vo zvyšku čo do zaplatenia poplatku za odstúpenie zmluvy 266,63 Eur, poplatku za upomienku 6,64 Eur a zmluvnej pokuty 28,62 Eur ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 517 ods. 2 Obč.zák. účinného v čase uzavretia zmluvy, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

V zmysle § 3 Nariadenia Vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 01.01.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 % - ných bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Spolu s istinou súd s poukazom na § 517 ods. 1,2 Obč.zák. navrhovateľovi priznal aj zákonný úrok z omeškania.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p. ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné splniť ju do troch dní od právoplatnosti rozsudku, súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenie.

Vzhľadom na sociálne pomery odporkyne ako aj to, že spláca viacero úverov, súd jej povolil možnosť plnenia v splátkach po 100 Eur mesačne.

S poukazom na § 150 ods. 3 O.s.p. súd vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 205 ods.3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá toto vykonateľné uznesenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods. 2 O.s.p.).